

относително до български ти събития; може би на нѣкои ште се види, че всички ти тия фрази са имали за цѣль да прѣставят дѣло то на страната та въ истиний му видъ; други, по-малко снисходителни умове, могътъ да мислятъ, че намѣрение то на министерство то е било не да просвѣти обществено то мнѣние, а да го дѣржи въ тѣмнина.

Може би, когато рапортъ тъ се появи, въ него ште се опровѣргаетъ и даже поправетъ нѣкои факти, които сега се намиратъ прѣдъ насъ. Въ него могътъ да се направятъ нѣкои изводи отъ ужасното дѣло. Въ та-къво дѣло, каквото е настоящето, случава се, за съжаление, че, при всички най-добросъвѣстни усилия и най-обмислени средства за достигване на правдата, оказва се несправедливостъ къмъ това или друго лице, въ тия или други обстоятелства. Въпроси отъ тоя родъ не допуштатъ абсолютна достовѣрностъ: въ тѣхъ е възможна само достовѣрностъ по-ближна до разумъ тъ. Въ тая смисълъ, ако има нѣщо достовѣрно (не говоря за безобразието на мѣстната администрация, което обезобразие, впрочемъ, блѣднѣе прѣдъ български т ужаси) въ всичкото дѣло, — то това са купни ти убийства,

Убийство подло, както всички убийства:

Нѣ това е най-гнусно, безчовѣчно, нечувано.*)

Това е обработаната и утѣнчена жестокостъ — единствено то изострюване на умъ тъ, съ което може да се гордѣе Турция! Това е съвѣршено то прѣнебрѣжение на полъ и възрастъ — отвратителното, звѣрско сладострастие — и съвѣршена та и дива безаконость, която оште господствова въ цѣла та страна. Колкото до мене се касае, азъ и въ камарата на общини ти и на всякъдѣ — каквите и да са били вънѣтѣшни ти мои впечатления, оотказвалъ съмъ се да говора положително и сериозно за тия звѣрства, до като не имахъ прѣдъ себе си ясно и отговорно за тѣхъ свидѣтелство. По тая причина, азъ неможихъ да се присъедина къмъ благородното усилие на М-ръ Аплей въ послѣдни ти минути на сесията. Нѣ рапортъ тъ на М-ръ Скайлъръ,

*) *Хамлетъ*, дѣйствие I, сцена 5-а.